

ПОТОПЪТЪ.

Правосъднийтъ Богъ осъди развратеня родъ чловѣческій на истребене съ потопъ: а праведнаго Ноя избави за възобновленіе и продълженіе на чловѣческія родъ слѣдъ потопа.

За туй Богъ повелѣ Ною, да устрои единъ ковчегъ, сирѣчь, единъ голѣмъ четвероугъленъ, дълъкъ корабъ. Въ този ковчегъ влѣзе Ной съ челедъта си, и зе отъ добытака, звѣроветъ и птицитъ по единъ мъжкій и единъ женскій, а отъ нѣкой си по седемь мъжки и по седемь женски, за да морѣтъ пакъ да ся умножатъ слѣдъ потопа.

Четыредесять дни валя дѣждъ: моретата и рѣкитъ излязохъ внѣ изъ бреговетъ: вода покря сичката земя, сичкитъ чловѣцы и земнытъ животни ся удавихъ, освенъ Ноя и онѣзи които бѣхъ въ ковчегъ.

Като ся свърши потопа, Ной принесе Богу благодарствена жертва за спасеніето си. Богъ ся умилостиви и обѣща, да не бѣде веке всемирень потопъ.

ЧЛОВѣЧЕСКІЙТЪ РОДЪ СЛѣДЪ ПОТОПА И ПРОИСХОЖДЕНІЕТО НА НАРОДЫТЪ.

Ной имаше трима сынове: Сима, Хама и Іа-